
de
Gouden
Kandelaar

**HET KONINKRIJK, DE KRACHT
EN DE HEERLIJKHEID**

Deel 3

T. Austin-Sparks

aflevering 56

DE HEILIGE GEEST EN DE VERHOGING VAN DE HERE JEZUS

“Terstond nadat Jezus gedoopt was, steeg Hij op uit het water. En zie, de hemelen openden zich, en hij zag de Geest Gods nederdalen als een duif en op Hem komen. En zie, een stem uit de hemelen zeide: Deze is mijn Zoon, de geliefde, in wie Ik mijn welbehagen heb” (Mat. 3:16,17).

“Toen werd Jezus door de Geest naar de woestijn geleid om verzocht te worden door de duivel ... Wederom nam de duivel Hem mede naar een zeer hoge berg en hij toonde Hem al de koninkrijken der wereld en hun heerlijkheid, en zeide tot Hem: Dit alles zal ik U geven, indien Gij U nederwerpt en mij aanbidt. Toen zeide Jezus tot hem: Ga weg, satan! Er staat immers geschreven: De Here, uw God, zult gij aanbidden en Hem alleen dienen” (Mat. 4:1,8-10).

“... en leidt ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze. [Want Uwer is het Koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid in der eeuwigheid. Amen.]” (Mat. 6:13).

“Want David is niet opgevaren naar de hemelen, maar hij zegt zelf: De Here heeft gezegd tot mijn Here: Zet U aan mijn rechterhand, totdat Ik uw vijanden gemaakt heb tot een voetbank voor uw voeten. Dus moet ook het ganse huis Israëls zeker weten, dat God Hem èn tot Here èn tot Christus gemaakt heeft, deze Jezus, die gij gekruisigd hebt” (Hand. 2:34-36).

“... die Hij heeft gewrocht in Christus, door Hem uit de doden op te wekken en Hem te zetten aan zijn rechterhand in de hemelse gewesten, boven alle overheid en macht en kracht en heerschappij en alle naam, die genoemd wordt niet alleen in deze, maar ook in de toekomstige eeuw. En Hij heeft alles onder zijn voeten gesteld en Hem als hoofd boven al wat is, gegeven aan de gemeente, die zijn lichaam is, vervuld met Hem, die alles in allen volmaakt” (Ef. 1:20-23).

De Verhoging van Christus

In deze schriftgedeelten gaat het duidelijk om het Koninkrijk, de kracht en de heerlijkheid, zoals die berusten bij de Here Jezus. Uiteindelijk gaat het om de verhoging van Christus. Alles draait om de vraag bij wie het Koninkrijk, de kracht en de heerlijkheid berusten, aan wie de heerschappij toebehoort. Dit is de grote vraag van alle tijden. Die vraag loopt door het hele Oude Testament als het punt achter alle dingen waar het in wezen om gaat. Het is een grote hulp bij het lezen van het Oude Testament als je daar rekening mee houdt. Altijd

gaat het om dat ene: wie heeft de heerschappij, wie heeft het gezag? Maar ook in het Nieuwe Testament is het heel duidelijk de zaak waar alles om draait. Het is hier niet zo verborgen als in het Oude Testament, maar het wordt openlijk gezegd. Daar is een reden voor, waar we later nog op terugkomen. Zodra je het Nieuwe Testament begint te lezen in Mattheüs, word je geconfronteerd met deze kwestie van het Koninkrijk, de kracht en de heerlijkheid. Het wordt openlijk aan de orde gesteld. Niet als een verborgen strijd, maar als een in het oog vallend conflict. Van Mattheüs tot en met Openbaring gaat het om dit geweldig belangrijke punt, dat uitgevochten wordt in de hemelse gewesten en ook hier op aarde een uitdrukking heeft. We hebben het nu dus over de grote vraag van alle tijden, die zich steeds meer doet gelden naarmate we het einde tegemoet gaan.

Hiertoe is het noodzakelijk dat de gemeente heel bewust en positief haar plaats inneemt op grond van de verhoging van de Here Jezus. Als de gemeente die positie namelijk niet inneemt, is er geen enkele hoop dat de Boze “nederge worpen” wordt. Laat ik dat nog eens andersom formuleren. De enige kans dat het koninkrijk der duisternis, de macht van de boze, het satanische systeem, omver geworpen wordt, is als de gemeente in de volle betekenis van de troonsbestijging van de Here Jezus gaat staan. Dat is de uitdaging van onze tijd, zoals dat de hele kerkgeschiedenis door een uitdaging geweest is, maar het wordt nu in toenemende mate urgent, naarmate het einde nadert. Daarom bepaalt de Here ons hier nu bij, om er ernstig mee bezig te zijn. Het raakt verscheidene belangrijke zaken in ons christelijke leven en werk.

De heilige Geest en de troon

In de eerste plaats brengt het ons in onmiddellijk contact met de heilige Geest en met alles wat de komst van de heilige Geest betekent. Ik bedoel nu niet de bepaalde aspecten van de heilige Geest, zoals gaven, kracht, heiligmaking, enzovoort. Die zijn wel van grote betekenis en hebben zeker te maken met de heilige Geest, maar waar het de heilige Geest in de eerste plaats om te doen is, is iets anders. Deze aspecten zijn de uitwerking van iets anders; zij volgen. Wat wij moeten zien is dat het de heilige Geest in de allereerste plaats te doen is om de troon. Dat omvat al het andere. Als ik dat woord “troon” gebruik, bedoel ik de heerschappij, de soevereiniteit, de regering, de zeggenschap; het Koninkrijk, de kracht en de heerlijkheid en waar die gezeteld zijn. Al deze woorden geven aan waar het de heilige Geest in de allereerste plaats om te doen is. Vele bijbelgedeelten gaan hierover, maar ik ga al deze teksten hier niet aanvoeren. Ik wil slechts een enkel voorbeeld geven.

Een bekend voorbeeld vinden we in het Oude Testament, aan het begin van het boek Jozua, waar Jozua getart wordt door de aanwezigheid van Iemand met een uitgetrokken zwaard. Hij stelt Zich voor als de vorst van het heir des Heren.

We herkennen in Hem niemand minder dan de heilige Geest Zelf, die vaker wordt voorgesteld met een zwaard. Denk maar aan “het zwaard des Geestes”. Hier zien we dus de heilige Geest staan als de vorst van het heir des Heren en het punt waar het om gaat is het Koninkrijk, de kracht en de heerlijkheid. Met andere woorden: de heerschappij van de hemel. Het gaat hier om de zetel van het goddelijk gezag en de uitoefening daarvan, om de heerschappij. Wat voor hen lag was de omverwerping van het totale systeem van valse en boze heerschappij in Gods gebied, en het uitwerpen daarvan. De zeven volken spreken van een volledige geestelijke heerschappij die in strijd is met God. Deze moet volkomen uitgeworpen worden en daarvoor in de plaats moet Gods regering, Gods Koninkrijk worden gevestigd. Dit is het doel waarvoor de heilige Geest op het toneel verschijnt. Het enige waar Hij uiteindelijk belang bij heeft, al omvat dat ook vele andere dingen, is het oprichten van de troon van God in dat gebied waar de boze overheden en machten tot nu toe de baas zijn geweest. Dat is een sleutel tot het hele onderwerp van de heilige Geest en Zijn komst.

Een ander voorbeeld uit het Oude Testament is de monarchie. David wordt tot koning gezalfd en zalving geeft altijd aan dat de heilige Geest komt om een bepaald doel te verwezenlijken. Hier, bij de zalving van David, vinden we het beeld van de heilige Geest die het koningschap wil verwezenlijken, het koninkrijk, de kracht en de heerlijkheid. Niet lang na de zalving wordt de vijandschap openbaar. Het volgt gewoon vanzelf. Zo gaat het altijd, vanwege de reden waarom de heilige Geest komt. Waar het in de eerste plaats om gaat is niet het een of andere detail van het werk van de heilige Geest, maar dat allesomvattende doel van de heilige Geest om de goddelijke heerschappij te vestigen. Daarom wordt de zalving van David al snel gevolgd door een oplaaierende vijandschap. En vanwege die zalving wordt David spoedig daarna in een vreselijk conflict verwickeld dat jaren duurt. Dat is een duidelijk teken dat de boze machten inzien wat die zalving betekent. Het gaat niet slechts om deze ene man. Hoewel het de vijand wel aangaat dat iemand een heilig leven leidt, dat hij geheiligd wordt of een bepaalde geestelijke gave beoefent, is dat het toch niet waar de vijand zich in eerste instantie druk om maakt. Die zalving geeft het feit aan dat de heerschappij van de vijand afgenomen wordt en ergens anders gevestigd. Dat is het wat de strijd veroorzaakt. Daarom wordt David, vanwege die zalving, in een jarenlange strijd gewikkeld.

Tweeërlei bemoediging

Er zijn twee aspecten aan deze zaak, die we ter bemoediging willen noemen. De eerste is dat deze zelfde strijd, die door de tegenstand van de boze veroorzaakt werd, David juist voorbereidde en bekwaam maakte voor het koningschap. Dat geldt ook voor de gemeente.

De tweede is dat daar waar de zalving werkelijk blijft, de strijd beslecht is. Daar is de heerschappij. Die kun je niet aan de kant zetten. Misschien is er zwakheid of zelfs falen, misschien bezwijkt David soms, maar de zalving blijft en hij is Gods koning. En nooit zal het ontbreken aan een koning op de troon van David, vanwege de zalving. Het principe van troonsopvolging is altijd de zalving. Dat de troon van David voor eeuwig bezet is, is vanwege de zalving. En op wie rust de zalving? Dat weet u, dat is op de grote Zoon van David. Die troon is nooit onbezet geweest vanwege de zalving. Het is dus de heilige Geest die zich inzet voor de troon. Tot zover de illustraties uit het Oude Testament.

De vijandschap van de satan

1) De aanval op de Here Jezus Christus

In het Nieuwe Testament wordt alles heel duidelijk. De Here Jezus verschijnt op het toneel van de wereldgeschiedenis. De zalving komt op Hem en onmiddellijk komt de vijand in actie. De strijd brandt los, de oorlog begint. Daar zijn twee kanten aan. Het feit van de zalving prikkelt de vijand altijd tot actie, maar voor de gezalfde zelf betekent het dat hij de vijand gaat vellen. Als wij de zalving van de Geest hebben, komt de vijand uit zijn schuilhoek te voorschijn en we worden ons ervan bewust dat hij uit alle macht tegen ons is. Maar die zalving brengt ook met zich mee dat wij ons inzetten om ervoor te zorgen dat het Koninkrijk, de kracht en de heerlijkheid voor God zijn. We staan voor de rechten van God tegenover het tarten van de vijand. Wij moeten het geen eenzijdige strijd laten worden, waarbij alleen de vijand aanvalt. De zalving maakt dat wij de strijd niet schuwen. Wij zijn immers absoluut zeker van de uiteindelijke overwinning. De heilige Geest verbindt zich daar bij de Jordaan met de Here Jezus en dat betekent dat de strijd met satan nu openlijk gestreden wordt. Het gaat, zoals altijd, om dat allerbelangrijkste, de troon.

De Here Jezus maakt direct duidelijk waar het op staat: “De Here, uw God, zult gij aanbidden en Hem alleen dienen.” Dat is de zetel van het gezag, van de heerschappij. De Here Jezus maakt dit de duivel heel duidelijk, als die meent Gods Zoon het koninkrijk aan te kunnen bieden. Maar de satan wordt afgewezen en hem wordt te verstaan gegeven dat het koninkrijk de Vader toebehoort. Spoedig daarna zien we dat de Here Jezus de zijnen, Zijn gemeente in de dop, de gebedsprincipes laat zien en wel in het licht van hoofdstuk vier. Hij leert hen zeggen: “Leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze. Want *Uwer* is het Koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid.” Van U! We moeten verlost worden van de boze in zijn pogingen ons in zijn koninkrijk te brengen. Wij moeten onze positie innemen en vasthouden dat het Koninkrijk, de kracht en de heerlijkheid in de hemel zijn. Dat heeft de heilige Geest op het oog.

De satan heeft gefaald in de geestelijke wereld. Toen, vóór de schepping, heeft hij gefaald en is verslagen in de onzichtbare wereld. Nu probeert hij zijn slag te slaan in de zichtbare, de aardse wereld. Zo zien we dat het in het Mattheüs-evangelie gaat om dit ene punt. De aanspraak van de Here Jezus op het koninkrijk wordt tegen Hem gebruikt om Hem voorgoed uit te schakelen. Hij heeft gezegd dat Hij de koning der Joden is. Hij heeft aanspraken gemaakt op een koninkrijk, en op uiterst subtiele wijze worden Zijn aanspraken op het koninkrijk tegen Hem gebruikt: “Wij hebben geen koning dan de keizer!” Wat is dat ernstig als we ons overgeven aan iets dat volkomen vals is! Dat was niet waar. Die Joden wilden in hun hart de keizer helemaal niet erkennen als hun koning. Maar ze zijn tot alles bereid, tot leugens, tot ongerechtigheid, als Deze, die aanspraak maakt op het Koninkrijk, maar uit de weg geruimd wordt. Dat is nu echt het werk van de duivel. Hij staat nergens voor. Als je te maken krijgt met de boze machten, met de boze zelf, hoef je niet te rekenen op enig respect voor de waarheid, voor morele normen. Helemaal niet! Die lapt hij aan zijn laars. Elke leugen, hoe groot ook, wordt met beide handen aangegrepen vanwege het grote belang van de zaak. Dat wat op het spel staat is het koninkrijk, het gezag, de troon.

Nu gaat het tussen Christus en de Joden om hetzelfde eeuwige punt. Wie is heer? Waar is de troon? Wie heeft die? De satan zoekt Hem te vernietigen vanwege de zalving. Maar de overwinning over satan in die laatste gemene, lage daad van compromis om de Here Jezus te vernietigen, ligt daarin dat de heilige Geest diezelfde daad aangrijpt en tot een geweldige overwinning over de machten van de vijand maakt. Dat ligt besloten in die woorden uit Hebréeën 9:14: “... die door de eeuwige Geest Zichzelf als ... offer ... gebracht heeft.” Dat is een totaal andere kijk op de zaak! Satan komt van buitenaf en brengt deze Koning naar het kruis, levert Hem over in de handen van moordenaars en bewerkstelligt Zijn ondergang, vanwege dat geweldige punt, de troon. Maar de zalving is er en die neemt deze duivelse aanval, deze dood, dit kruis en maakt het tot iets totaal anders dan satan bedoeld had. En zo offert de Here Jezus Zichzelf als een smetteloos offer aan God en daarin ligt de overwinning. Wat we hebben willen benadrukken is dat het de zalving, de heilige Geest, altijd maar om één ding gaat, namelijk de verhoging van de Here Jezus, Zijn troon.

2) De aanval op de gemeente

Sindsdien is ditzelfde punt de achtergrond geweest van alle gebeurtenissen, de hele kerkgeschiedenis door. Daar ging het om in de strijd tussen de gemeente en het Romeinse rijk. Het was een kwestie van Christus of de keizer. Bij wie berust het gezag, waar is de troon, wie regeert? Waar is het koninkrijk, de kracht en de heerlijkheid? Is het Christus of de keizer? Die twee kunnen niet naast elkaar bestaan. De strijd tussen de gemeente en het Romeinse rijk was

eenvoudig de strijd om de troon tussen Christus en satan. De strijd begon op de pinksterdag met de komst van de heilige Geest. Opnieuw is het de heilige Geest die zich inzet voor die troon. Waar ging het om in de “pinksterpreek” van Petrus? “De Here heeft gezegd tot mijn Here: Zet U aan mijn rechterhand, tot dat Ik uw vijanden gemaakt heb tot een voetbank voor uw voeten.” De samenvatting van alles volgt dan: “Dus moet ook het ganse huis Israëls zeker weten, dat God Hem èn tot Here èn tot Christus gemaakt heeft, deze Jezus, die gij gekruisigd hebt.”

Daar draait alles om. Daarom is de strijd nu ontbrand. Dat heeft de Geest gedaan. Het is de heilige Geest die door de gemeente luid verkondigt dat Jezus Christus Heer is en het duurt niet lang of deze nieuwe strijd ontbrandt. De gemeente ondervindt de gevolgen daarvan en zo begint de lange geschiedenis van lijden en vervolging door de eeuwen heen. Ook nu bepaalt dit de wereldgeschiedenis. Achter elke oorlog gaat het om dit conflict. Het gaat om het koninkrijk, de kracht en de heerlijkheid. Het gaat om de troon. Achter alle dingen is de vijand bezig de komst en de naderende oprichting van de troon van de Here Jezus tegen te houden. Maar de heilige Geest is voor alles uit op die troon voor Christus. Als u en ik daarom geheel onder de heerschappij van de heilige Geest staan, zullen we vooral op dit punt in de strijd betrokken worden. Het gaat erom de boze machten omver te werpen, satan en zijn systeem van de troon te stoten. Met dat doel voor ogen werkt de heilige Geest voortdurend in ons en door ons. We moeten dat gaan zien. Pas als we geestelijk één zijn met dat doel dat de heilige Geest voor ogen staat, kunnen we de volheid van de Geest leren kennen. Men bidt om een persoonlijk pinksteren; terecht of niet, men bidt om een herhaling van pinksteren. Wat bedoelen de mensen als ze op die manier om een pinksterervaring bidden? Ik denk dat we het wezenlijke gemist hebben. We zoeken *iets*, een ervaring in onze zintuigen, kracht, vertoon. “Er gaat van alles gebeuren als het maar weer pinksteren wordt. Er komt opwekking!” Dat is de algemene opvatting. Moge de Heer onze ogen openen! Die dingen zijn op zich wel goed en kunnen ook wel het gevolg zijn, maar dat is niet de eigenlijke betekenis van pinksteren. De volheid van de geest heeft te maken met het Heer-zijn van Jezus Christus, niets minder. Dit laat ons zien hoezeer we de heilige Geest nodig hebben, vanwege de intense strijd op dit punt.

Het gezag van de Naam

Als de heilige Geest werkelijk aan onze kant staat, betekent dit dat twee dingen het gevolg zijn. Als de heilige Geest werkelijk Zijn plaats krijgt en kan doen wat Hij wil, zullen twee dingen daaruit moeten volgen. Het ene is dat we de waarde van het gezag van de Naam van Jezus zullen moeten leren. Uit

Handelingen blijkt dat dit al heel gauw na Pinksteren aan de orde was. Zie dit niet over het hoofd! Vanaf het moment dat de heilige Geest kwam, handelden de apostelen in die Naam. Elke stap die ze zetten was in die Naam, de Naam van de Here Jezus. Dat weet u uiteraard. Maar het is goed als u in die eerste hoofdstukken van het boek Handelingen die gedeelten onderstreept waar de Naam genoemd werd. “Deze naam ... door het geloof in Zijn naam ...” enzovoorts. Wij zullen opnieuw de waarde van de Naam van Jezus moeten leren, want pas als we die zien, kunnen we in deze strijd de volle overwinning behalen. Ik ga nu niet verder spreken over de kracht van de Naam; dat is niet ons onderwerp. Ik zeg enkel dat, als de heilige Geest komt, Zijn doel de troon is, de heerschappij. Daarom moet de gemeente door de heilige Geest die Naam kennen in al zijn waarden en deugden. U kunt niet zeggen dat Jezus Heer is dan door de Geest. Dat betekent niet dat u dat zinnetje “Jezus is Heer” niet kunt zeggen. Het is duidelijk dat de apostel bedoelde dat de geestelijke kracht van die uitspraak afhangt van de vraag of ik de heilige Geest heb. Los van de heilige Geest heeft deze uitspraak geen geestelijke betekenis of waarde. Als u deze echter in de heilige Geest uitspreekt, gebeurt er iets. “Daarom heeft God Hem ook uitermate verhoogd en Hem de naam boven alle naam geschonken” (Fil. 2:9). Het betekent, geliefden, dat u in de volle overtuiging van de verhoging van Christus staat. En omdat u daar staat, wordt de uitwerking van Zijn Naam effectief.

Het getuigenis: Jezus is Heer

Het tweede punt in verband met de zalving is, dat we heel bewust en heel concreet moeten gaan staan op deze grond, dat Jezus Heer is, voor God en tegen de boze. Dat standpunt zal aangevochten worden, aangevochten tot het uiterste en op elke denkbare wijze. Dan ontdekken we dat onze Efeze-positie noodzakelijk is: “... opdat gij kunt *staan* ... wederstaan ... en alles verricht hebbende, staande blijven” (S.V.) Hiermee wil ik zeggen dat het innemen van een positie alleen niet genoeg is. Op grond van die positie moeten we handelen en elke inbreuk op die positie weerstaan door stand te houden! En nadat je dat alles gedaan hebt, moet je daar nog steeds blijven staan, en voet bij stuk houden. Het gaat om de troon in verband met Gods volk, want naar Gods eeuwige raadsbesluiten zijn wij met die troon verbonden. Als we verder komen zullen we er meer van zien, maar hier beginnen wij. Het eerste belangrijke is dat wij dit feit erkennen, dat de heilige Geest slechts één doel op het oog heeft. Al Zijn activiteiten zijn op dat ene doel gericht, namelijk dat Jezus Christus tot Heer gemaakt wordt. Daar is Hij op uit en als u ernaar verlangt de werking van de heilige Geest te zien in uw leven en door u heen, denk er dan aan dat dit Zijn

doel is. Hij zal ons niet voortdurend prettige gevoelens en mooie ervaringen geven, die ons een prominente plaats zouden bezorgen en ons belangrijk maken. Misschien neemt de heilige Geest ons mee naar de diepte om zo Jezus Christus tot Heer te maken in ons leven. Hij doet het zodanig, dat Hij Zijn doel het best bereikt. Hij zal ons onttronen. Hij zal al onze kracht, onze heerlijkheid en ons koninkrijk verbreken. Zijn doel is dat Jezus Christus Heer over alles is en het gebed van de heilige Geest is dan ook: “Van U is het Koninkrijk, de kracht en de heerlijkheid”.

DE VERHOGING VAN DE HERE JEZUS EN GEESTELIJKE VOLHEID

“Want Uwer is het Koninkrijk, en de kracht en de heerlijkheid, tot in eeuwigheid” (Mat. 6:13).

Wij hebben naast deze tekst de woorden uit hoofdstuk drie gezet. Toen de Here Jezus na Zijn doop uit het water kwam en de hemelen zich openden en de Geest op Hem nederdaalde en een stem uit de hemel Hem erkende als de geliefde van de Vader, leidde de Geest Hem meteen de woestijn in om verzocht te worden door de duivel. Zijn laatste woorden in deze strijd met de duivel waren: “Gij zult de Here, uw God, aanbidden en Hem alleen dienen” (Mat. 4:10).

Daarna hebben we gezien dat we in het gedeelte waar de Heer Zijn discipelen leert bidden, de volgende verwijzing naar de duivel vinden: “Verlos ons van de boze. Want van *U* is het Koninkrijk, en de kracht en de heerlijkheid, tot in eeuwigheid.”

Toen hebben we dit verbonden met de woorden uit Handelingen 2:34-36: “Want David is niet opgevaren naar de hemelen, maar hij zegt zelf: De Here heeft gezegd tot mijn Here: Zet U aan mijn rechterhand, totdat Ik uw vijanden gemaakt heb tot een voetbank voor uw voeten. Dus moet ook het ganse huis Israëls zeker weten, dat God Hem èn tot Here èn tot Christus gemaakt heeft, deze Jezus, die gij gekruisigd hebt.”

Tenslotte willen we dat gedeelte uit Mattheüs 6 nu verbinden aan een gedeelte uit de Efezebrief: “... de sterkte zijner macht, die Hij heeft gewrocht in Christus, door Hem uit de doden op te wekken en Hem te zetten aan zijn rechterhand in de hemelse gewesten, boven alle overheid en macht en kracht en heerschappij en alle naam, die genoemd wordt niet alleen in deze, maar ook in de toekomstige eeuw. En Hij heeft alles onder zijn voeten gesteld en Hem als hoofd boven al wat is, gegeven aan de gemeente, die zijn lichaam is, vervuld met Hem, die alles in allen volmaakt” (Ef. 1:20-23).

Geestelijke volheid

In het vorige hoofdstuk hebben we gezegd dat het allerbelangrijkste werk van de heilige Geest de verhoging van de Here Jezus is. We willen nu verder gaan met de volgende fase, die ook te maken heeft met de troon, namelijk de heilige Geest en geestelijke kracht en volheid. Deze verhoging van de Here

Jezus, deze troonpositie van Hem ver boven alle overheid en macht en naam, hangt ten nauwste samen met geestelijke kracht en volheid in het leven van het volk van God. Wat de individuele gelovige betreft, kunnen we alleen vergelijkenderwijs van kracht en volheid spreken. Met andere woorden, kracht en volheid in de volle zin des woords heeft te maken met de gemeente. Individueel kunnen we de kracht en de volheid slechts met mate kennen. Maar het principe is zowel op de persoon als op de gemeente van toepassing, het principe dat de Here Jezus de absolute heerschappij heeft en alleen hoofd is.

We moeten dus in de eerste plaats zien dat de heerschappij, de verhoging van de Here Jezus, deze hele zaak van geestelijke kracht en volheid bepaalt. Volheid heeft altijd te maken met de troon en we kunnen die volheid alleen leren kennen als de troon centraal staat. De heilige Geest toont dit in de geschiedenis van het Oude Testament heel duidelijk aan. Met het licht dat wij in het Nieuwe Testament hebben, kunnen wij het heel duidelijk in het Oude Testament onderscheiden. We willen daar nu enkele voorbeelden van geven.

De geschiedenis van Israël als voorbeeld

In het vorige hoofdstuk hebben we een illustratie gegeven uit het Oude Testament, waar Israël het land binnenging na de Jordaan te zijn overgestoken. Nu willen we in dit verband zien hoe Israël woonde in het land waarin al de volheid was. Hoewel het een land was, vloeiende van melk en honing, ervoer Israël die volheid slechts in de mate waarin er een getuigenis was van de soevereiniteit van de Heer. Ze kwamen niet onmiddellijk en automatisch in de ervaring van die volheid. Weliswaar waren ze op de plaats waar die volheid was, wat een type is van die “plaats” waar we gezegend zijn met alle geestelijke zegeningen in de hemelse gewesten, maar hoewel het daar allemaal was, hadden ze er geen deel aan. Behalve als ze heel bewust, door geestelijk actief te zijn, het grote feit van de heerschappij van de Heer tot een concrete werkelijkheid maakten. Dat is iets heel belangrijks, wat we niet mogen vergeten. Ze moesten verder, en verder gaan was een kwestie van veroveren. Veroveren betekende dat ze de absolute heerschappij van God toepasten bij iedere stap, in elke fase, bij elke nieuwe situatie. Toen zij de volmaakte soevereiniteit van de Heer in toenemende mate toepasten, kwamen ze in bezit van alle rijkdom en volheid die daar aanwezig was. U kunt zien hoe waar dat was door te kijken naar verschillende gelegenheden waarbij ze het tegenovergestelde deden.

U herinnert zich wel de tragedie van Ai. Daar wil ik twee dingen over opmerken. Allereerst was daar Achan, maar hij is slechts een van de oorzaken van deze tragedie. Het andere punt was het elementaire feit dat zij zeiden: “Het hele volk hoeft niet op te trekken, een paar zijn wel voldoende. Ai is veel

makkelijker dan Jericho en heeft niet een heel leger nodig. Een paar van ons kunnen Ai gemakkelijk innemen.” Door zo te handelen trokken ze de soevereiniteit van God naar zichzelf toe. Ze beseften niet dat, hoe de situatie ook was, moeilijk of makkelijk, de Here nodig was en dat er los van Hem niets mogelijk was. De soevereiniteit van de Heer is nodig in alle situaties.

Dan hebben we het geval van de Gibeonieten. Het geheim van de Gibeonieten is dat ze het element van veroveren uitschakelden. Zij sloten een compromis, ze kwamen met bedrog en slaagden erin de strijd te vermijden. Ze kregen de oudsten van Israël zover dat ze handelden alsof er geen strijd nodig was. Dit probleem konden ze oplossen zonder te vechten! De Gibeonieten slaagden erin dat element van verovering uit te schakelen en daardoor schakelden ze in feite de heerschappij van de Heer uit. Het hele land moest immers verkregen worden door verovering en strijd. Het was weer een subtiele vorm van het ondermijnen van de absolute heerschappij van de Here God. Dat is te zien aan het feit dat de oudsten van Israël deze zaak niet aan de Here voorlegden. Ze konden het zelf wel af, ze deden het op eigen houtje en zetten daarmee Gods heerschappij aan de kant. Dat is nu precies waar de vijand altijd op uit is, subtiel of openlijk, om Gods machtige hand uit te schakelen. Dit leidde tot een beperking voor Israël. U hoeft alleen maar het boek Richteren na te gaan om te zien wat dit voor Israël betekende.

Later begon Israël genoeg te krijgen van alsmäär veroveren en deden ze het wat kalmer aan en spaarden hun krachten. De gedachte aan verovering raakte op de achtergrond. Sommigen kwamen op een keer bij Jozua en zeiden dat ze een talrijk volk waren en vroegen hem om een bepaald deel van het land, bergland en woudgebied, en Jozua zei: “Als jullie een talrijk volk zijn, verover dan dat woudgebied maar.” Maar ze wilden het krijgen als een geschenk en niet via verovering. Jozua, een beeld van de kracht van de heilige Geest, zegt dat er maar één manier is om de volheid te kennen, en dat is door de soevereiniteit, het gezag van de troon toe te passen in de praktische situatie. Hij heeft alle dingen onder Zijn voeten gesteld en de Heer gedooft niets dat niet aan Hem onderworpen is. Het principe is dat alles onderworpen moet worden, zonder compromis, zonder een verdrag te sluiten. Niets mag geaccepteerd worden zonder het aan de Heer te onderwerpen. Daarom kwam Israël de absolute volheid van het land niet binnen, omdat ze Jahweh niet in alles als Heer aanvaardden. Zo is het ook in ons geestelijk leven. Volheid hangt ten nauwste samen met de troon.

David en Saul

Er zijn nog andere voorbeelden in het Oude Testament. We hebben in ons vorige hoofdstuk gesproken over de zalving van David en wat die zalving

betekent voor de troon. We hebben gezien dat de zalving in wezen verbonden is met de troon, en wijst op de troon. Nu willen we in dit verband naar Saul kijken. Saul was gezalfd, maar hij is nooit tot volheid gekomen. Hij is in de ware zin van het woord slechts drie jaar echt koning geweest, hoewel hij veertig jaar de naam van koning had. Na die drie jaar, waarin hij beslist niet tot volheid gekomen was, omdat hij het doel van de zalving geweld aangedaan had, verloor hij alles en ging de zalving over op David. Saul is een verschrikkelijk tragische figuur. Gezalfd tot volheid, zeker, maar volheid hangt samen met de troon, met absolute heerschappij. Daarom beproeft de Here hem. “Ga nu heen, versla Amalek. Om die reden ben je gezalfd. Deze macht van Amalek moet gebroken worden, want die gaat tegen de goddelijke troon in. Ze behoort tot een andere orde. Ga heen, versla Amalek. Je bent gezalfd om de troon des Heren boven elke andere macht te verheffen.” Maar Saul koos voor een compromis toen hij Amalek ging verslaan. Hij schond het doel van zijn zalving en verloor de volheid. Die ging over op David. De zalving kwam op David en toen hij die zalving en alles wat die inhield gehoorzaamde, bracht dat hem tot de volheid, zoals we die in Salomo zien uitgedrukt. Waarom? Omdat de zalving voor David betekende dat alles wat vijandig was onderworpen moest worden. Zowel rechts als links, naar alle kanten, onderwerpt David alles – waarachtig koningschap – en komt tot volheid. Daartoe was hij gezalfd.

Elia en Elisa

Neem nu het geval van Elia en Elisa. Ik denk dat hun relatie te maken heeft met Efeze 1:22,23 “... en Hem als hoofd boven al wat is, gegeven aan de gemeente, die zijn lichaam is, vervuld met Hem, die alles in allen volmaakt.” Elia is het hoofd en Elisa is het lichaam. Elia, het gezalfde hoofd (want al wordt het dan niet vermeld dat Elia gezalfd is, hij had ongetwijfeld de Geest), gaat naar de hemel en Elisa, die hem op aarde opvolgt en in relatie tot hem staat als de gemeente tot Christus in de hemel, wordt gezalfd. Daar zien we de gezalfde op aarde. Je ziet beide kanten. In Elia zie je kracht, in Elisa volheid. Elisa was de volheid van Elia; hij kreeg een dubbel deel van zijn geest. “De volheid van Hem, die alles in allen volmaakt” (Eng.V.), in type. Kracht en volheid op grond van de zalving.

Maar kijk eens hoe de zalving door deze beide mannen heen werkt. Bijvoorbeeld op de berg Karmel. Daar zien we een andere hiërarchie, een ander systeem, dat zich verheven heeft tegen de soevereiniteit van de Here God. Op de Karmel vecht Elia die strijd voor de rechten van God uit. Het gaat om de troon des Heren. Dat wordt uitgevochten en daarna komt Elisa. Heel zijn bediening gaat om de zaak van het Koninkrijk. Kracht en volheid zijn inder-

daad het werk van de heilige Geest, maar dan wel op grond van het feit dat de troon vast staat.

Ananias en Sapphira

We gaan nu van het Oude Testament naar het Nieuwe. Het is hier zo duidelijk, dat we het nauwelijks hoeven te noemen. Neem nu het geval van Ananias en Sapphira. Ananias en Sapphira proberen de volheid te krijgen door de heilige Geest geweld aan te doen. De beschuldiging was dat satan hun harten vervuld had om tegen de heilige Geest te liegen. Ze probeerden te doen alsof ze de volheid hadden, maar ze deden de heilige Geest geweld aan. Dat ging in tegen het grote getuigenis dat net gegeven was onder de machtige werking en leiding van de heilige Geest, over de absolute heerschappij van Jezus Christus. Jezus Christus is Heer! “God heeft Hem èn tot Here èn tot Christus gemaakt.” Dat is het getuigenis van de heilige Geest op de pinksterdag. Zij die tot geloof kwamen aanvaardden dat en gingen erin binnen, en zij kenden geestelijke volheid. Ananias en Sapphira gingen in tegen het werk van de heilige Geest met betrekking tot de troon, tot de heerschappij van Jezus Christus, en meenden dat ze op die manier iets zouden verkrijgen. Maar wat gebeurde er? Ze verloren alles. U kunt alleen volheid hebben langs de weg van de absolute heerschappij van Jezus Christus. Dat betekent het.

Ik denk dat ik niet veel meer over deze waarheid hoeft te zeggen. Wij moeten inzien dat het hier gaat om iets wat God vanaf het begin zo gewild heeft. Door de hele Schrift heen lezen we dat geestelijke kracht en geestelijke volheid niet per definitie samenvallen met het ontvangen van de heilige Geest. Deze liggen er wel in besloten, maar zijn niet hetzelfde. Wij kunnen zo bezig zijn met het ontvangen van de heilige Geest of het vervuld zijn, of met de doop in de Geest, en we denken dat dat ook kracht en volheid betekent. Dat is in zekere zin ook zo, maar we moeten de betekenis van de heilige Geest inzien. Het gaat er niet alleen maar om dat we de Geest ontvangen of vervuld zijn met de Geest. Het gaat om wat de heilige Geest bedoelt als Hij ons vervult. Wat bedoelt Hij? Hij wil Jezus Christus de absolute heerschappij in ons leven geven. We kunnen de volle waarde daarvan niet genieten buiten de ware betekenis om. Om die reden is het zo nodig dat, teneinde de kracht en volheid van de Geest te kennen, er een volkomen ontleding en verbrokenheid in ons plaatsvindt, zodat er ruimte komt voor de heerschappij van Jezus Christus.

Voordat ik verder ga, wil ik een vraag stellen. Hebben we werkelijk ingezien dat onze geestelijke verruiming, onze geestelijke groei, onze geestelijke rijkdom, onze geestelijke volheid en kracht geen kwestie zijn van gaven als zodanig? Ze zijn een kwestie daarvan of de Here Jezus werkelijk en in waarheid Heer is in alles van ons.

Profeet, Priester en Koning

De Here Jezus belichaamt het drievoudige ambt van profeet, priester en koning en door de kracht van de heilige Geest moet de betekenis daarvan in ons worden uitgewerkt. Profeet, priester en koning waren gezalfde bedieningen en, zoals we allen weten, is God nooit geïnteresseerd geweest in het hebben van bepaalde ambten hier op aarde onder de mensen. God speelt geen spelletje met een stel profeten, een stel priesters en een stel koningen. Daarin is God niet geïnteresseerd. Nee, God had geweldige geestelijke principes op het oog, en degenen in het Oude Testament die die namen droegen, waren een belichaming van een geestelijke gedachte. Die gedachte wordt samengevat in de Here Jezus en heeft alles te maken met de zalving, dat is de heilige Geest. Daarna moet Hij als Hoofd, als belichaming van die bedieningen, Zijn plaats hebben in de gemeente en de gemeente moet komen onder de waarde daarvan.

Wat zijn dan wel die waarden? Wat is de waarde van een gezalfde profeet? Dit, dat de gezalfde profeet de man is met een geheiligde gezindheid, die kan zeggen: “Wij hebben de gezindheid van Christus.” De profeet vertegenwoordigde Gods gedachten in een tijd dat de mensen de weg kwijt waren. Ze verstonden Gods gedachten en gezindheid niet meer. De profeet was de belichaming van Gods gedachte voor zijn tijd, door de Geest. De Geest kwam op de profeten en zij wisten wat Gods gedachten waren voor die tijd. In tegenstelling tot alle andere mensen om hen heen, was hun denken geheiligd. Met andere woorden, hun denken kwam door de Geest onder de heerschappij van God.

Wat is de geestelijke betekenis van de priester? Hij is de man van het geheiligde hart. De priester heeft alleen te maken met de vraag van innerlijke heiligheid, gerechtigheid. Dat is zijn functie. Hij is de man die door de heilige Geest het geheiligde hart vertegenwoordigt. In een tijd dat alles corrupt was, stond de priesterschap, tenminste als die recht stond voor God, voor heiligheid, voor gerechtigheid, temidden van corruptie.

De koning vertegenwoordigt op grond van de zalving de geheiligde wil. Hij moet Gods wil uitvoeren, hij moet regeren en zorgen dat Gods wil gedaan wordt. Als de koning werkelijk onder de zalving was, was hij een uitdrukking van de geheiligde wil. Op dit punt heeft Saul zijn zalving geschonden. Hij had een eigen wil. David daarentegen was een man wiens wil één was met de wil van zijn God, een man naar Gods hart, die al Zijn bevelen zou *volbrengen*. Dat is in principe een koning. Hij *handelt* naar Gods gedachten.

Dit alles is vervuld in de Here Jezus. Hij heeft de gezindheid, het denken van de Vader. Hij heeft dat hart dat vrij is van alle corruptie en bezoedeling door eigenbelang en wereldse interesses. Een hart dat zuiver is omdat het slechts de Vader wil behagen. Hij is gekomen om de wil van God te doen en daarom heeft Hij een geheiligde wil. Hij is Profeet, Priester en Koning omdat

Hij de belichaming is van alle geestelijke principes die daar achter zitten, door de zalving. Dit betekent een geestelijke bediening. De gemeente nu, de leden van het Lichaam van Christus, die onder Zijn absolute heerschappij zijn gekomen, kan slechts functioneren als zij, door de heilige Geest, dat geheiligde denken heeft en dat geheiligde hart en die geheiligde wil. Dit komt erop neer dat uw wil, uw denken, uw hart gebroken zijn. Of met andere woorden, uw onafhankelijke denken dat als koning regeerde, is ontroond. Uw verlangens, die eerst de baas waren over u, zijn ontroond. Uw handelen, uw keuzes die uw leven eerst bepaalden, zijn volkomen verbroken en verbrijzeld. Zijn denken, Zijn hart en Zijn wil zijn nu door de heilige Geest in u gekomen. Zo komt u tot volheid. U kunt de volheid van Gods gedachten alleen leren kennen als uw eigen gedachten aan de kant gezet zijn, wat de soevereiniteit van de Here betekent. U kunt de volheid van Gods verlangens en voornemens alleen leren kennen als die van uzelf aan de kant gezet zijn. U kunt de wil van God nooit ten volle kennen – die heerlijke wil, het goede, welgevallige en volkomene – tenzij u uzelf als een levend, heilig en Gode welgevallig offer gesteld hebt, niet gelijkvormig aan deze wereld, maar hervormd door de vernieuwing van uw denken. Dit betekent gewoon dat Zijn wil nu heerst over uw wil. Dat is de weg tot volheid. Het is dus in alle dingen een kwestie van de heerschappij van Jezus Christus die onze geestelijke kracht en onze volheid in het leven bepaalt.

Geestelijke dienst

Tenslotte wil ik nog iets zeggen in een ander verband. Zoals deze zaak van de troon kracht en volheid bepaalt, bepaalt het ook onze dienst. Wat is dienen van de Heer in de hoogste zin van het woord? O, als Gods volk dat maar zou zien, en daarin binnen zou gaan, wat zou het dan heel anders gaan. Want ik denk dat de meesten van Gods kinderen de gedachte hebben dat christelijke dienst wordt aangegeven door het aantal dingen dat je voor de Heer doet. Men kijkt dan naar de hoeveelheid werk die men verzet: met hoeveel mensen heb je over hun behoudenis gesproken, of hoevelen heb je tot de Here geleid, in hoeveel samenkomsten heb je gesproken, enzovoorts. Ik zeg niet dat dit niet het werk van de Heer kan zijn, maar ik zeg wel dat dat wel eens lang niet de dienst zou kunnen zijn die de Here graag wil zien. En dat blijkt ook in de praktijk. We willen nu op positieve wijze formuleren wat dienst in haar hoogste vorm is en dan zullen we al het andere in het licht daarvan zien. *Wij dienen de Heer het meest en vooral door de mensen de heerschappij van Christus te laten zien.* Tenzij Christus werkelijk Heer is geworden in hun leven, blijft er beperking, ook al is men behouden. Er zit veel en veel meer vast aan de heerschappij van Christus in een leven dan gered worden van de hel en de zonde. Pas als

Christus in het hele leven van het kind van God Heer wordt, wordt het goddelijk voornemen werkelijk gediend. Daarom hangt dienst, in de volle zin van het woord, ten nauwste samen met de troon. Het is de troon die gediend moet worden, geen mensen.

Alleen door de heilige Geest

Dit dienen van de troon houdt enkele dingen in. In de eerste plaats vereist dit de heilige Geest. Als het inderdaad het belangrijkste doel en werk van de heilige Geest is om overal in deze wereld de Here Jezus te verhogen, dan is de heilige Geest nodig voor dit werk en dat weet u. Als er al strijd is over de kwestie van zonde en verlossing – en is die er niet vaak – dan is de strijd over de absolute heerschappij van Jezus Christus in ons leven oneindig veel groter. U weet dat dit waar is. Als u spreekt over de gewone, algemeen aanvaarde gedachten over christelijk dienstbetoon, krijgt u veel gehoor. Maar zodra u begint te spreken over de absolute heerschappij van Jezus Christus, moet u eens zien wat er gebeurt. Dat is niet zo eenvoudig. Men heeft geen belangstelling meer. Zo is het nu een keer. Voor dit werk is niets minder dan de kracht van de heilige Geest nodig. Ik geloof dat dit het punt is waar de mensen de weg kwijtgeraakt zijn. Iedereen is bereid om Handelingen 1:8 te citeren: “Gij zult kracht ontvangen wanneer de heilige Geest over u komt, en gij zult mijn getuigen zijn te Jeruzalem en in geheel Judea en Samaria en tot het uiterste der aarde.” Maar wat betekent dat voor de meesten? In de eerste plaats is *kracht* het grote woord! Het is iets dat je hebt en voelt en ervaart. Uiteraard geven we allemaal toe dat het een zaak van de heilige Geest is, kracht door de heilige Geest. Dat erkennen we wel. Wat is het resultaat dan? Wij zullen getuigen zijn. Wat betekent dat? Dat betekent dat we erop uit gaan om het evangelie te prediken. Betekent het dat? Misschien wel, maar het is zeker niet de volle betekenis ervan. “Gij zult mijn getuigen zijn.” Wat was het getuigenis dat ze in iedere plaats uitdroegen? Jezus Christus is Heer! Deze Jezus is door de mensen als een gewoon mens beschouwd en door velen als nog minder, maar Hij is niemand anders dan Gods verhoogde en regerende Zoon. Hij is verhoogd en zit aan Gods rechterhand. Hij is Koning. Hij is Heer. Hij heeft alle macht op aarde. Dat was het getuigenis. Dat maakte de hel woedend. Maar het was in de kracht van de Geest en om dat getuigenis naar voren te brengen is er niets minder nodig dan de machtige kracht van de heilige Geest. Het is de heerschappij van Jezus Christus en het is geen kleinigheid om de troon in deze wereld te brengen. O nee, u zult alle mogelijke tegenstand ondervinden waar de vijand maar over kan beschikken, als het om de heerschappij van Jezus Christus gaat. Het is dus een werk van de Geest. Alleen door de Geest kan het gedaan worden.

Dienst en strijd

Zoals ik reeds zei, brengt dit punt een geweldige strijd met zich mee. Als u en ik werkelijk in dit getuigenis staan, niet alleen dat Jezus onze Heiland is, maar ook dat Hij Heer is, het soevereine Hoofd, die de absolute heerschappij heeft, zijn we gewikkeld in een uiterst felle strijd. Dat is waar en verklaart heel veel. Als u zielen wilt winnen voor de Heer, zult u waarschijnlijk geconfronteerd worden met de strijd, omdat de vijand heel goed in de gaten heeft waar het naartoe gaat. Maar in Gods voornemen is het niet de bedoeling om het bij de behoudenis te laten. Als mannen en vrouwen van hel en zonde verlost worden, betekent dat in de eerste plaats dat ze van het koninkrijk van satan overgebracht worden in een ander koninkrijk en de vijand weet wat dat betekent. Satan merkt iedere stap die we vooruit zetten op omdat hij het belang daarvan kent. Maar als u doorgaat tot de volheid en het volle doel in de praktische situatie toepast, namelijk de heerschappij van Jezus Christus, dan komt u in een ontzaglijke strijd, ja, dan is er oorlog. U hebt voor die strijd een zalving ontvangen en dat weet u. We zeiden in het vorige hoofdstuk dat, zodra de Here Jezus de zalving ontving, de duivel uit zijn schuilplaats tevoorschijn kwam. Het is goed dat we ten volle onder ogen zien en daarmee rekening houden, dat, als het om de heerschappij van Jezus Christus gaat, er onvermijdelijk een reactie van de satan volgt. Met alle kracht verzet hij zich. Maar onder Gods handelen.

Ik wil hiervan een illustratie geven. Laten we teruggaan naar Israël in Egypte. Hier hebben we een type van het Koninkrijk, de kracht en de heerlijkheid, die verbonden is met Israël. Mozes daagt Egypte uit in het gezag van de Ik Ben, de Here Jahweh. Het is de vraag wie de Here is, wie Jahweh is. Is Jahweh werkelijk heer? Mozes staat daar en zegt: “Ja, Jahweh is de Allerhoogste”. Hiermee is de uitdaging gegeven. Mozes staat voor het getuigenis. Wat is het gevolg? Langzaam maar zeker, met steeds grotere kracht, komen de boze machten tevoorschijn, totdat het laatste restje van de macht van satan, van al zijn hulpbronnen, uitgeput is. God put de voorraad vijandschap uit. Met welk doel? Om te laten zien wie onoverwinnelijk is en dat kun je niet eerder bewijzen, dan wanneer je alle kracht aan de kant van je vijand hebt uitgeput. Als God klaar is, zegt Hij: “Nu heb je je laatste beetje kracht verbruikt en je bent gebroken. Wie is onoverwinnelijk?” Daarom moest God in Egypte Farao’s kracht tot het uiterste eruit halen om te bewijzen dat Hij Heer was. Anders zou het een open vraag gebleven zijn. Dat is een vreselijke gedachte, maar zo gaat het.

Zo moet het gaan. Satan wordt uit zijn tent gelokt, uitgeput tot zijn laatste krachten. Het is iets verschrikkelijks, maar dat is wat het Woord ons laat zien. Als de satan tenslotte nedergeworpen wordt, is dat omdat hij geen enkele kaart meer heeft om te spelen, geen enkele pijl meer op zijn boog, geen enkele

hulpbron meer. Hij is uitgeteld. En wie blijkt dan de onoverwinnelijke te zijn? De Here zal als de overwinnaar staan met nog allerlei middelen achter de hand. Maar het punt is dat je, als je betrokken wordt in deze strijd van de soevereiniteit van de troon, kunt verwachten dat de satan in die strijd alle zeilen bijzet en je te maken zult krijgen met het volle geweld van satans macht. Daarom moet u de zalving hebben, want alleen de heilige Geest heeft evenveel, ja, meer kracht. Maar het is een feit dat, als je eenmaal betrokken wordt in de strijd om de troon, je een zeer intensieve strijd kunt verwachten. Ik wil u niet ontmoedigen, maar het zal er niet gemakkelijker op worden. Deze strijd kent geen pauzes, hij gaat onverminderd door. Maar laten we ons oog richten op het einde. Ook al lijkt het heden bijna ondraaglijk, laten we onze ogen opslaan. Wij staan aan de kant van de onoverwinnelijke Heer, wiens onoverwinnelijkheid tot het einde toe over alle machten van de vijand bewezen zal worden. Maar intussen betekent het strijd. Als het erom gaat Gods kinderen binnen te brengen in de volheid van Christus – en dat kan alleen door de absolute heerschappij van Christus – dan betekent dat een voortgaande strijd, met toenemende hevigheid en felheid.

De sleutel tot herstel

We hebben dus gezien dat de troon altijd onze dienst bepaalt, dienst in de volle zin des woords. Dat kan op vele manieren bewezen worden. U hoeft maar de brieven van het Nieuwe Testament op te slaan of u treft in vele daarvan situaties en dingen aan, die beperking veroorzaakt hebben onder Gods kinderen. Deze dingen hebben de weg van hun geestelijke vooruitgang versperd, ze hebben hen gaandeweg verzwakt. Deze dingen tarten het goddelijk doel in hun leven. Waar en wanneer je ook zoiets tegenkomt in de brieven, ontdek je dat de brief geschreven is voor die situatie met de nadruk op de heerschappij van Jezus Christus.

Neem de Romeinenbrief. De wet is binnengeslopen, de wet als de weg ter gerechtigheid en deze staat dwars tegenover de weg van groei in die volle gerechtigheid van God. Wat is het probleem? Het wordt samengevat in de woorden van hoofdstuk 10:3: “Want onbekend met Gods gerechtigheid en trachtende hun eigen gerechtigheid te doen gelden, hebben zij zich aan de gerechtigheid Gods niet onderworpen.” Wat is dit? Dit is iets wat opgekomen is, maar niet van God. Als u doorleest in Romeinen ontdekt u dat u nooit die volheid binnengaat, tenzij u uzelf als een levend offer gesteld hebt, en dat is niets anders dan onderworpenheid.

Van de Romeinenbrief gaan we naar de Corinthiërs. De beperking, de verandering, de begrenzing is daar heel duidelijk. Het antwoord daarop luidt:

“Jezus Christus, en die gekruisigd” (1 Cor. 2:2). “Wij prediken Christus Jezus als Heer” (2 Cor. 4:5) – de heerschappij van Jezus Christus. Dat betekende voor hen dat ze in de dood moesten gaan, dat er geen plaats meer was voor het “ik”. De een zegt dit en de ander dat en een derde weer wat anders! Jezus Christus en die gekruisigd betekent het einde van dat alles. Nu is Jezus Christus Heer.

U treft het ook aan in de Galatenbrief. Ook daar is iets binnengeslopen wat de wedloop onderbroken heeft. “Gij liept goed. Wie is u in de weg gekomen?” (Gal. 5:7). Weer iets wat in de weg komt, wat beperking brengt. Wat is het antwoord daarop, wat is de grond van bevrijding? “Met Christus ben ik gekruisigd.” Zijn heerschappij is mijn bevrijding van alle beperking.

Dan de Filippiëzenbrief. Ook daar is iets in de weg gekomen en we vinden daar gespannen verhoudingen en verbroken gemeenschap. Wat is de grond van Paulus’ vermaning hier? “Hij heeft Zichzelf ontledigd ... is gehoorzaam geworden tot de dood, ja, tot de dood des kruises. Daarom heeft God Hem ook uitermate verhoogd en Hem de naam boven alle naam geschonken.” De verhoging van de Here Jezus via de weg van nederigheid is het antwoord dat ze ontvangen.

In de Hebreeënbrief is het weer de oude geschiedenis. De gelovigen zijn teruggebracht, van de hemelse gewesten naar de aardse, terug naar de traditionele godsdienst. Wat is de oplossing voor deze situatie? “Van de Zoon (heeft Hij gezegd): Uw troon, o God, is in alle eeuwigheid” (Hebr. 1:8). Hij wordt hier voorgesteld als de hoogste Koning. Zo vinden we overal hetzelfde principe.

De weg tot volheid, de weg tot kracht, de weg die helemaal naar Gods doel voert, is alleen op grond van het feit dat Christus Heer is in alle dingen.

wordt vervolgd